

A Věrný Daniel:

❖ Modlitba v nebezpečných časech.

- Díky své důvěře v Boha získal Daniel inteligenci, schopnost vykládat sny a moudrost (Daniel 1,8, 17, 20). Když byl jeho život a životy jeho přátel v ohrožení, obracel se k Bohu v modlitbě (Daniel 2,17-23).
- Po životě plném modlitby, jaké vlastnosti Daniel získal (Daniel 6,3-5)?
- Nebe bylo pozorné k Danielově modlitbě (Daniel 9,20-23; 10,12). Pouze přerušením tohoto pouta mu mohli nepřátelé ublížit (Daniel 6,5-7).
- Tváří v tvář této nové hrozbě smrti Daniel zachoval své modlitební zvyky (Dan. 6:10):
 - (1) Byl stálý, modlil se třikrát denně
 - (2) Bylo to předvídatelné, otevřelo okno do Jeruzaléma
 - (3) Měl specifické zvyky, modlil se na kolenou
 - (4) Zaměřoval se na Den díkůvzdání a modlitby

❖ Pozice při modlitbě.

- Když se modlíme, mluvíme s Bohem, jako bychom mluvili s přítelem. Bůh však není jako my. Je Králem vesmíru.
- Z tohoto důvodu bylo Danielovým zvykem klečat před Ním v modlitbě a uznávat Ho jako svého Svrchovaná.
- Protože se můžeme modlit k Bohu za jakýchkoli okolností a kdykoli, není vždy možné nebo nutné to dělat tímto způsobem.
- Zavření očí nám umožňuje více se soustředit na modlitbu, ale v některých situacích to také není možné (chůze, řízení auta atd.).
- Důležité je, aby naše modlitby byly pronášeny s úctou, kterou si Bůh zaslouží.
- V Bibli nacházíme příklady lidí, kteří se modlili různými způsoby podle svých zvláštních okolností.
 - (1) Jóšafat se modlil stojící před lidem (2. Královská 20,5)
 - (2) David seděl před Bohem, aby poděkoval (2. Samuelova 7,18)
 - (3) Šalomoun se modlil na kolenou, s rukama vztyčenýma (1. Královská 8,54)
 - (4) Lidé se sklonili k zemi a modlili se (Nehemiáš 8,6)
 - (5) David se klaněl na lůžku (1. Královská 1,47)
 - (6) Nehemiáš se modlil, stojící tiše před králem (Nehemiáš 2,1-4)
- Bez ohledu na náš postoj nás Bible nabádá, abychom se modlili bez přestání (1. list Tesalonickým 5,17), vytrvale (list Koloským 4,2) a vytrvale (list Římanům 12,12).

B Henoch chodil s Bohem:

❖ Život modlitby.

- Enoch musel žít v těžkých časech, kdy se zlo lidí žijících před potopou zvyšovalo. S narozením syna se její porozumění Bohu rozšířilo a její společenství s Ním se prohloubilo (1. Mojžíšova 5,21-24).
- Modlitba byla důležitým faktorem v tom vztahu. Čím intenzivnější a naléhavější byly jeho práce, tím stálejší a vášnivější byly jeho modlitby. Někdy se uchyloval do odlehlých míst, aby mohl být více v společenství s Bohem. Vždy se však vracel mezi lidi, aby jim sdělil své poznání Boha.
- Bůh nás slyší jak v každodenním shonu, tak v tichu duchovního pobytu. Není na zemi místo, kde by nás nemohl vidět a slyšet. Můžeme svou modlitbu vyjádřit slovy (pomáhá nám to se soustředit), nebo ji můžeme dělat tiše (pomáhá nám to vyjádřit naše myšlenky). Důležité je nikdy přestat komunikovat s Bohem v modlitbě.

C Mojžíš – zbožný vůdce:

❖ Rozhovor s Bohem.

- Když lidé Izraele slyšeli Boží hlas mluvící ze Sinaje, prosili ho, aby k nim už přímo nemluvil, protože se báli, že zemřou kvůli Jeho hlasu (2. Mojžíšova 20,18-19).
- To však nebyl případ Mojžíše, který mluvil s Bohem tváří v tvář (5. Mojžíšova 34,10). Po dobu 40 let (od hořícího keře až po jeho smrt) vedli Mojžíš a Bůh pravidelné osobní rozhovory (2. Mojžíšova 33,9-11).
- Bible zaznamenává několik čtyřicetidenních období, během nichž Bůh dal Mojžíšovi konkrétní pokyny ohledně stavby stánku a sděloval mu různé zákony. Během těchto dialogů se Mojžíš také přimlouval za lid.
- Nemáme tu čest mluvit s Bohem tváří v tvář, ale modlitba tuto mezeru vyplňuje tím, že nám umožňuje komunikovat s Ním přímo.

❖ Přímá modlitba.

- Přímá modlitba je modlitba, při které se modlíme za jiné lidi (list Jakubův 5,16; Matouš 5,44; 1. list Timoteovi 2,1-4).
- Mojžíš se při různých příležitostech a z různých důvodů přimlouval u Boha za druhé:
 - (1) Za svoji rodinu
 - (a) * Za Áronův hřích (5. Mojžíšova 9,20)
 - (b) * Za Mariino malomocenství (4. Mojžíšova 12,10-13)
 - (2) Za lid
 - (a) * Když měli žízeň (2. Mojžíšova 15,24-25)
 - (b) * Když měli hlad (4. Mojžíšova 11,11-13)
 - (c) * Když (z)hřešili (2. Mojžíšova 32,30-32)
- Co motivovalo Mojžíše modlit se za druhé? To samé, co by nás mělo motivovat: láska k těm, za které se modlíme.